

The Bombay Presidency
Baby and Health Week Association

Baby Week=Play

Specially Composed

BY

Mansukhram Manishanker Dwivedi, B. A., S. T. C. D.

Asstt. Master, Mahalaxmi Training College for Women

FOR

Ahmedabad Baby Week

1927

27693

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૮૭૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૭૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ હેબી-બીડ

વિષય ૪ : ૨

સીન પહેલો

સ્થળ:—બાળકોનો ઓરડો

(નાની જ્ઞેન તેના નાનકડા ભાઈને પારણામાં રમાડે છે.)

નાની જ્ઞેન:—

“ હાલા વાલા ને અણીઆળાં,
ભાઈના ઘુઘરીઆળાં પારણાં રઢિઆળાં—હાલા
પારણાના પોપટ વામણ,
ભાઈના બોલોલાઓ સોહામણ—હાલા
પારણે પારણે રે મોતી,
વહાણું વાય ને ભાઈનાં મુખડાં રે ભેતી—હાલા ”

મોટી જ્ઞેન:—(પ્રવેશ કરીને) નાની જ્ઞેન શું કરે છે? આજે તો કાંઈ ગાંડીની જેમ ક્યારની કાંઈ ગાયા કરે છે.

નાની જ્ઞેન:—ચુપ, ચુપ, ભાઈ ઉઘી ગયો છે તે બગી જશે. જો તો ખરી, તે કેવો સુંદર અને વહાલો વહાલો લાગે છે. કેટલો સુંદર! મને તો ભાઈ બહુજ ગમે છે, બાણે તેની પાસેથી ખસુજ નહિ!

મોટી જ્ઞેન:—જ્ઞેન, મને પણ ભાઈ બહુજ ગમે છે. તેના ગુચળા-વાળા કાળા વાળ કેવા સુંદર છે!

નાની જ્ઞેન:—અને પોપટ જેવું તેનું નાક કેવું મજાનું છે?

મોટી જ્ઞેન:—પણ તેની આંખો તો ભો. કાળી મજાની ભમરો અને તેની નીચે બાણે બાંખુડા જેવી કીકીઓ! વાહ! ભાઈ વાહ! (ખચી કરે છે.)

નાની જ્ઞેન:—બા કંહેતાં હતાં કે ભાઈને તો દેવે આપણને રમવા માટે આપ્યો છે; અને આકાશની પરીઓ તેને ભેવા માટે દરરોજ સવારમાં આવે છે. પણ આપણે તેમને કેમ દેખતાં નહીં હઈએ? જો હું તેમને એકવાર દેખું તો પાછી જવાજ ન દઉં; અને ભાઈને ખૂબ મજાનો બનાવી દેવા તેમને કહું; ખૂબ રૂપાળો બનાવવા કહું.

મોટી જ્ઞેન:—અને હું તેને ખૂબ ભેરાવર બનાવવા કહું.

બન્ને જહેનો:— (ગાય છે)

“હાલ કરો ને હુલ કરો,
ભાઈની ટોપીઓ ફરતાં ફૂલ ભરો.—હાલા૦
ભાઈને તો કોઈ તેડે,
તેને લાડવા ખાંધું રે છેડે.—હાલા૦
ભાઈ તો મારો ડાહ્યો,
પાટલો બેસીને રે નહાએ —હાલા૦
પાટલો તો ગમે છે ખસી,
ભાઈતો ઉઠે છે હસી.— હાલા૦
હાલ વાલ ને હાંસી
દુઃખડાં ખુએ ભાઈની માસી—હાલા૦ ”

(એકાએક અવાજ થાય છે અને પડદા પાછળથી પ્રકાશ પડે છે અને
પરી દાખલ થાય છે.)

નાની જહેન:—મોટી જહેન આ શું થાય છે? એકદમ આંતું અજ-
વાળું શાનું ?

મોટી જહેન:—ચુપરે, ચુપરે, કોઈ પરીઓ આવે છે. આજે આપણે
તેને જવા નહિ દઈએ. જો તે ભાઈની પાસે આવતી જણાય છે.

પરી:—(પ્રવેશ કરીને) જહેનો, તમે શું કરો છો ?

નાની જહેન:—અમે અમારા ભાઈને રમાડીએ છીએ. તમે કોણ છો ?
શા માટે આવ્યાં છો ?

પરી:—હું આકાશની પરી છું. મારું નામ પ્રકાશ છે; અને તમારા
ભાઈને રમાડવા આવી છું.

નાની જહેન:—મારી બા કહેતાં હતાં તેજ તમે. હવે તો હું તમને
જવા દેવાનીજ નહિ.

પરી:—મારી બીજી જહેન છે તેને આવવા દો તોજ હું તો રહું. તેના
વિના મને તો ગમે નહિ, અમે બન્ને તમારા ભાઈને ખૂબ રમાડીશું; અને
સાંજે નરવો રાખીશું.

મોટી જહેન:—તે તમારી જહેન કોણ ?

પરી:—આ સામે આવે તે—હવા.

(હાવા પ્રવેશ કરે છે.)

બન્ને જહેનો:—આવો પરી જહેન—હાવા જહેન આવો. અમારા ભાઈને ખૂબ જોરાવર અને રૂપાળો બનાવો.

હાવા:—જહેનો, તમારો ભાઈ અમને બહુ ગમે છે. અમે તેને રમાડવા દરરોજ આવીએ છીએ; પણ તમારી ખારાઓ બંધ હોવાથી અમે ઘરમાં આવી શકતાં નથી. હવે ખારાઓ ઉઘાડી રાખશો તો દરરોજ આવીશું અને ઘડીએ તમારે ત્યાંથી જશું નહિ.

મોટી જહેન:—અમારા ઘરને તો ખૂબ ખારાઓ છે પણ ભાઈને ટાઢ વાય તેથી તેમને બંધ રાખતાં હતાં. હવે તો તેમને ખુલ્લીજ રાખવાના.

(એકાએક બીજો આવજ થાય છે, સ્વચ્છતા દાખલ થાય છે.)

સ્વચ્છતા:—જહેનો—પ્રકાશ અને હાવા મારી સગી જહેનો છે મારે માટે પણ તમારા ઘરમાં વ્યવસ્થા કરશો તો હું તમને બહુ ઉપયોગી થઈશ. હાવા મને ઘરમાં દાખલ કરે છે, પ્રકાશ મને મારું કામ બતાવે છે અને સાવરણી તથા સાબુ મારાં હથિયાર છે. અમે સઘળાં એકઠાં મળીને તમને અને તમારા ભાઈને તંદુરસ્ત અને રૂપાળો બનાવીશું અને દરેક રીતે સુખી કરીશું.

મોટી જહેન:—નાની જહેન, જો તો ખરી. ભાઈ કેવો દીપે છે ! તેના ચેહરાપરની લાલી વધતી જણાય છે અને શરારના દરેક ભાગમાંથી આરોગ્ય નીતરતું જણાય છે.

નાની જહેન:—એમ થવુંજ જોઈએ. આવી આવી પરીઓ ભાઈને રમાડે ત્યાં બીજું શું હોય ?

(ખોરાક પ્રવેશ કરે છે)

(એક ટોપલીમાં કોખીજ-મૂળા, સૂરણ વગેરે શાક લખાં છે તથા બીજી ટોપલીમાં વટાણા-તુવેર દાળ-મગ-ચણા વગેરે લાવે છે)

ખોરાક:—(પરીઓને). જહેનો, આજનો તમારો સમારંભ જોઈ મને આનંદ થાય છે. મનુષ્યનું કલ્યાણ સાધવા પરમેશ્વરના દ્વંત તરફે તમે જે કામ કરો રહ્યાં છો તેમાં મને પણ અવકાશ આપશો તો હું પણ મારાથી બનતું કરીશ.

સ્વચ્છતા:—તમે કોણ છો ? અને અમને શી રીતે મદદ કરશો ?

ખોરાક:—મારું નામ ખોરાક છે મારાં અવયવો આ શાકભાજી, અનાજ તથા તૈલો પદાર્થોથી બનેલાં છે અને તેમની મદદથી હું દુનીયાને જીવનતત્ત્વ તથા પોષણ આપી શકું છું; પણ જ્ઞેન, તમારી સાથે મને રાખશો તો તો હું ઘણું જ કરી શકીશ—મનુષ્યો મારો ઉપયોગ વિચારપૂર્વક કરતાં નથી. મારું અપમાન કરે છે અને મારાં અંગોમાં રહેલા ક્ષારો, મેંદો, ચિકટ પદાર્થો અને પોષક તત્ત્વોનો વિચારપૂર્વક ઉપયોગ કરતા નથી અને તેથી મને દુઃખી કરે છે અને પોતે હેરાન થાય છે. જ્ઞેનો, તમારા વિના મને સુદૃઢ ગમતું નથી. મને અંધારા ચોરડા-માં રાખવાથી હું ગુંગળાઈ મરું છું. મારે હવેથી આપણે ચારે હંમેશના જીવનમિત્રો થઈશું અને એક બીજાને મદદ કરીશું.

(પડદા પાછળ અવાજ થાય છે)

(પરીઓ આમતેમ જીવે છે અને ત્રણ જણાં દાખલ થાય છે.)

(વૈદ-હુકીમ-ડૉક્ટર-દાખલ થાય છે.)

સ્વચ્છતા:—કેમ; તમે કોણ છો? કોનું કામ છે?

ડૉક્ટર:—જ્ઞેન, જ્ઞેન, હું અંગ્રેજી અને અમેરિકન દવાઓ આપી માંદાને સાજા કરું છું. આ ભાઈ વૈદ છે. તે દેશી દવાઓથી દરદીને આરામ આપે છે. અને આ ભાઈ હુકીમ છે. તેઓ યુનાની દવાઓથી દેશસેવા કરે છે.

સ્વચ્છતા:—તમારે અહીં કેમ આવવું થયું?

ડૉક્ટર:—જે કામ મારે તમે આવ્યાં છો તેવાજ કામ મારે અમે આવ્યાં છીએ. તમે આ ઘરનાં માણસો ઉપર આશીર્વાદ વરસાવો છો તે સુજળ અમે પણ તેઓ માંદા થશે તો સાજાં કરશું.

સ્વચ્છતા:—અમે જ્યાં હોઈએ ત્યાં કોઈ માંદું પડતું નથી તેથી તમારી જરૂર આ ઘરમાં રહેશે નહિ.

વૈદ:—તો અમે ક્યાં જઈએ? અમારે મારે સેવાનું ક્ષેત્ર ક્યાં? આયુર્વેદનો અભ્યાસ ક્યો? તેનો ઉપયોગ શો?

હુકીમ:—મેં તો જીનામાં જીની કિતાબો મોઢે કરી છે. મારે કોની સેવા કરવી?

ડૉક્ટર:—મારા જેવા કુશળ માણસો આ વખતમાં બહુજ છે. તેઓ સઘળા શું કરશે?

સ્વચ્છતા:—હા. તમારી અમને દયા આવે છે. પણ છેલ્લા પાંચ વર્ષથી ના. વાઈસરોય સાહેબની આગેવાની અને આશ્રય નોંચે હિંદના લોકો બાળ-સપ્તાહ ઉજવે છે તેથી અમારા તરફ લોકોનો પ્રેમ વધતો જાય છે. તેથી અમારી તમને તાકીદ છે કે જ્યાં:અમે હોઈએ ત્યાં તમારે ન આવવું. જે લોકો અમને સંભાળતા ન હોય અથવા અમારે માટે પોતાના દ્વાર બંધ રાખતા હોય તેમને ત્યાં તમારી સહાનુભૂતિ અને સેવા-ભાવના દર્શાવવી, તથા તમારી વિદ્યાનો ઉપયોગ ખુશીથી કરવો અને લોકોને અમારી ઉપયોગિતા દર્શાવી અમારા કામમાં મદદ કરવી. ખસ, તમને અમારા રામ રામ. ફરી કોઈ વખત અમારો વાસ હોય ત્યાં આવવા તસદી ન લેતા.

(ડૉક્ટર-વૈદ-હુકીમ દીલગીર ચહેરે જાય છે.)

નાની જ્ઞેન:—મોટી જ્ઞેન, આ પરંચોએ આવા સારા ગૃહસ્થોનું અપમાન કર્યું તે સાઈ ન થયું. ડૉક્ટરસાહેબ બાપાજીને દરરોજ દવા આપવા આવે છે અને માણ તો એઓ ન હોત તો સાબ્ થાતજ નહિ.

મોટી જ્ઞેન:—હા હું પણ એમજ માનું છું. પણ આકાશની દેવી-ઓએ જે કર્યું તે સાઈજ હશે.

સ્વચ્છતા:—મેં તેમને રજા આપી, અત્રે આવવા ના કહી છે પણ તેમને નવું કામ સોંપ્યું છે. એમાં આવા હોશિયાર ડૉક્ટરો ઘણું કરી શકશે. લોકોને મંદવાડ વખતે દવા આપવા જાય તેના કરતાં તેમને માંદા થતા અટકાવે એ ઘણું મહત્વનું કાર્ય ગણાય. તમારી ઈચ્છા હોય તો ચાલો તેમની પાછળ જઈએ અને હવે તેઓ શું કરે છે તે જોઈએ.

પ્રકાશ-હવા-ખોરાક: —(સૌ) હા, ચાલો જઈએ.

(સૌ જાય છે.)

[પડદો પડે છે અને બીજો સીન આવે છે.]

સીન બીજો

એક જુના જમાનાનું કુટુંબ.

(કમળા જ્ઞેન પોતાના માંદા કીકાને પવન નાખે છે ત્યાં જમના જ્ઞેન તેમને મળવા આવે છે.)

જમના જ્ઞેન:—કેમ કમળા જ્ઞેન, આજે કીકાને કેમ છે? મારા પાડોશમાં હુમણાંજ એક વલાતમાં પાસ થયેલા દાકતર આવ્યા છે. તેમને હું કેતી આવી છું કે તમારા કીકાને જોવા આવે અને કાંક દવા આપે. આજ કાલ એ એટલા બધા વખણાય છે કે હજારો લોકોની ભીડ તેમને ત્યાંથી મટતીજ નથી. તેઓ હુમણાંજ જોવા આવશે. એમને ઘેર તો ટંકશાળ પડે છે.

કમળા જ્ઞેન:—જ્ઞેન, કીકાને કાંઈ ફાયદો થતો નથી. નાતમાં જમવા ગઈ તેથી એને કોકની નજર લાગી છે. ને તે તો સારો થતોજ નથી. તમે આવ્યાં તે સારું થયું. આજ તો તેની નજર બાંધવાનો વચાર કરે છે. સખત નજર પડી છે તેમાં દાકતર બચારો શું કરે. ઘર આવવાના તે કેટલા પૈસા લે છે?

જમના જ્ઞેન:—ઘેર આવવાના રૂ. ૫ લે છે. ગાડીભાડાના રૂ. ૨ જુદા અને દવાના પૈસા તો આઠ બાર આના લે તે ખરા.

કમળા જ્ઞેન:—જા બા. મારે એમનું કામ નથી. અમે ગરીબ માણસો આટલા બધા પૈસા ક્યાંથી લાવીએ. કીકાનો બાપ આખો દહાડો મીલમાં વૈતરું કરે ત્યારે સાંજે આઠ આના લાગે છે ત્યાં દાકતરને આટલું બધું ક્યાંથી આપીએ! નજર બાંધીશું એટલે સારું થઈ જશે. આ થાળી અને વાટકો લાવી છું અને તમે આવ્યાં ત્યારે નજર બાંધતા જાઓ.

(નજર બાંધે છે.)

જમના જ્ઞેન:—આહા હા! બહુ નજર લાગી છે. વાટકો ઉખડતોય નથી (ડાકટર પ્રવેશ કરે છે.)

ડાકટર:—જમના જ્ઞેન અહીંજ આવવાનું હતું ને? કીકાને શું વરતાય છે. લાવો જોઈએ. (થરમોમિટર-સ્કોપથી તપાસે છે.) સારું છે. મટી જશે એને ફક્ત આરામની જરૂર છે. ઘરનાં બારીબારણાં ઉઘાડી નાખો. હવા અજવાળું આવવા દો. અને ફક્ત દૂધ, ભાત, ખીચડી, નારંગી તથા મોસંબીનો રસ ખાવામાં આપશો. તમે લોકો

ખાવાપીવામાં કાળજી ન રાખો અને હવા અજવાળું બંધ કરો છે તેથી આલું થાય છે. સંભાળ રાખી હોત તો કાંઈ ન થાત. હવેથી ચોખ્ખી હવા, સાદો ખોરાક, પ્રકાશ અને સ્વચ્છતા રાખશો એટલે દવાની જરૂર નહિ પડે. આ વખત દવા મોકલું છું.

જમના જ્ઞેન:—સાહેબ, આપને શું આપવાનું છે ?

ડૉક્ટર:—તમે કહેતાં હતાં તે ઉપરથી જણાય છે કે આ કુટુંબ ગરીબ છે તેથી તેમની પાસેથી મારે કાંઈ લેવાનું નથી. દવા મારા ધર્માદા હોસ્પિટલમાંથી મોકલું છું. (ડૉક્ટરની પાછળજ છુપી રીતે પરીઓ, નાની જ્ઞેન વગેરે પ્રવેશ કરે છે તથા ઉપરની હકીકત સાંભળે છે.)

મોટી જ્ઞેન:—નાની જ્ઞેન, જો આપણી પરીઓની વાતની આ લોકોને સારી અસર થઈ છે. હવે તેઓ માંદાની માવજત કરવાના કરતાં તેમને માંદા ન પડે તેવો ઓધ આપે છે, અને માંદા પડે તો પરીઓની મદદથી જલદીથી સાજા કરવામાં રોકાય છે. તેમની ધર્માદા તરફની વૃત્તિ પણ કેળવાતી બાય છે.

હવા:—આજનું આપણું કાર્ય જોઈ મને બહુ આનંદ થયો છે. લોક-સુખાકારીના કાર્યમાં આપણો સૌનો હિસ્સો આપણે આપી ચૂક્યા છીએ. હવે લોકો પોતાનો સ્વાર્થ ધરાવતો જોઈ શકશે, અને દુનીયામાં પરમ દયાળુ પરમાત્માએ પરમ સુખનો આસ્વાદ લેવા જીવનનું નિર્માણ કર્યું છે તેને યોગ્ય અનુભવ તેઓ લેશે. આ મંગળ પ્રસંગે બોલું તો શું, પણ કૃપાળુ પરમાત્માની સ્તુતિ કરવી આવશ્યક જણાય છે:—

રાગ ભૈરવી—તીન તાલ

“હે જગ ત્રાતા, વિશ્વ વિધાતા,
હે સુખ શાન્તિ નિકેતન હે !
પ્રેમ કે સિંધો, દીન કે બંધો,
દુઃખ દરિદ્ર વિનાશન હે !!
નિત્ય, અખંડ, અનંત અનાદિ,
પૂરણ બ્રહ્મ, સનાતન હે !!!
જગ આશ્રય, જગપતિ, જગવંદન,
અનુપમ, અલખ. નિરંજન હે !!!!
પ્રાણસખા, ત્રિભુવન પ્રતિપાલક,
જીવન કે અવલંબન હે !!!!!”

Printed by G. K. Gokhale, Secretary Shri Ganesh
Printing Works, 495-496 Shanwar Peth, Poona City.

Printed by—G. K. Gokhale, Secretary 'Shri Ganesh Printing
Works,' 495-496 Shanwar Peth, Poona No. 2.

Published by:—**Mansukhram Manishankar Dwivedi** for
the Bombay Presidency Baby and Health Week Association
Sandhurst Road, Girgaon, Bombay.

